

Sygn. akt VIII Pa 20/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca:	SSO Joanna Smycz
Sędziowie:	SO Teresa Kalinka (spr.) SR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2016r. w Gliwicach

sprawy z powództwa D. B.

przeciwko Spółce (...) Spółce Akcyjnej w B.

o podwyższenie renty wyrównawczej

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w T. G.

z dnia 16 grudnia 2015 r. **sygn. akt** IV P 526/15

1. oddala apelację;
2. odstępuje od obciążania powódki kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

(-)SSR del. Renata Stańczak (-)SSO Joanna Smycz (-)SSO Teresa Kalinka

Sędzia Przewodnicząca Sędzia(spr.)

Sygn. akt VIII Pa 20/16

UZASADNIENIE

Powódka D. B. wniosła w dniu 21 października 2015 roku pozew przeciwko pozwanej Spółce (...) SA w B.), domagając się podwyższenia: jednorazowego renty wyrównawczej o podatek dochodowy od osób fizycznych wraz z ustawowymi odsetkami od kwietnia 2014 roku oraz podwyższenie na stałe renty wyrównawczej o podatek dochodowy od osób fizycznych wraz z ustawowymi odsetkami od 1 stycznia 2013 roku.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że wyrokiem Sądu zasądzono jej jednorazową rentę wyrównawczą w wysokości 4096,64 zł netto, od której pozwana Spółka zobowiązała powódkę do odprowadzenia podatku dochodowego dostarczając PIT 8, podobnie jak i od stałej renty.

Pozwana Spółka (...) S.A. z siedzibą w B. wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przewidzianych.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że z posiadanych przez Spółkę interpretacji Dyrektora Izby Skarbowej w K. wypłacane powódce świadczenia nie korzystają ze zwolnienia przedmiotowego w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Wyrokiem z dnia 16 grudnia 2015 roku Sad Rejonowy w T. G. oddalił powództwo.

Orzeczenie wydano po ustaleniu następującego stanu faktycznego:

Powódka D. B. była żoną R. B., który w dniu 29 kwietnia 1998 roku uległ wypadkowi w pracy, doznając ciężkiego urazu czaszki, w wyniku którego zmarł w dniu 7 sierpnia 1998 roku.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w T. G. z dnia 5 czerwca 2000 roku w sprawie IV P 23/99 zasądzono od pozwanej KWK (...) Spółki z o.o. w likwidacji na rzecz powódki D. B. i małoletnich powodów S. i S. B. tytułem skapitalizowanej renty wyrównawczej m.in. raty rentowe dla każdego z powodów płatne miesięcznie od 1 czerwca 2000 roku na przyszłość po 77,71 zł do dnia 15 każdego miesiąca.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w T. G. z dnia 1 września 2014 roku w sprawie IV P 453/13 zasądzono od pozwanej Spółki (...) na rzecz powódki D. B. kwotę 4.096,64 zł netto wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 listopada 2012 roku tytułem połowy nagrody jubileuszowej za 35 lat pracy.

Pozwana Spółka wystawiła powódce informację PIT-8C o przychodzie za rok 2014 w kwocie 6.038,84 zł. Pismem z dnia 1 kwietnia 2015 roku powódka zwróciła się do pozwanej z wnioskiem o korektę PIT-8 C. W odpowiedzi pozwana wskazała, że wystawiona kwota 6.038,84 zł jest prawidłowa, a z interpretacji wydanej przez Dyrektora Izby Skarbowej w K. wynika, że zasądzane renty na podstawie art. 446 § 2 kc nie stanowią odszkodowania i w konsekwencji podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych.

Zdaniem Sądu I instancji powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, bowiem zgodnie z ustalonym orzecznictwem renta zasądzana na podstawie art. 446 § 2 kodeksu cywilnego stanowi rodzaj odszkodowania. Sąd przytoczył wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2015 roku (III CSK 132/14). wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2010 roku, I PK 88/10), wyrok z dnia 23 listopada 2010 roku (I PK 47/10). Przypomnił, że rentę odszkodowawczą (regulowaną przepisami Kodeksu cywilnego) wylicza się w wartościach netto (bez uwzględnienia tej części potencjalnych dochodów, którą należałoby potraktować jako zaliczkę na podatek dochodowy oraz składkę na ubezpieczenia społeczne, ponieważ odszkodowanie cywilne nie jest przychodem podlegającym opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych ani oskładkowaniu składkami na ubezpieczenia społeczne. Także w orzecznictwie sądów administracyjnych niewątpliwie jest, że renta przyznana wyrokiem sądowym na podstawie prawa cywilnego nie podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych

Zdaniem Sądu, renta zasądzona na rzecz powódki i stała i jednorazowa musiała zostać zasądzona w kwocie netto, stanowi bowiem ona odszkodowanie i korzysta także ze zwolnienia przedmiotowego z art. 21 ust. 1 pkt 3 b ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Z tych względów Sąd oddalił powództwo w całości.

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd odstąpił od obciążania powódki kosztami procesu, bowiem powódka zmuszona została stanowiskiem strony pozwanej uznającym, że renta podlega opodatkowaniu do wystąpienia na drogę postępowania sądowego.

Wyrok w części oddalającej powództwo zaskarżyła D. B. zarzucając naruszenie prawa materialnego poprzez przyjęcie, że pozwana ma prawo do naliczania i odprowadzenia zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych od wypłaconych od 2013 roku i aktualnie wypłacanych kwot renty wyrównawczej oraz sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zgromadzonych dowodów w sprawie. Powódka wniosła o uchylenie wyroku w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, względnie o jego zmianę poprzez uwzględnienie powództwa. Zarzuciła że Sąd Rejonowy nie zrozumiał intencji powództwa sądząc, że domaga się ona renty wyrównawczej w kwocie brutto, co pozostaje sprzeczności z jej stanowiskiem zajęтым w sprawie IV P 450/ 13, gdzie nie kwestionowała sposobu wyliczenia renty dokonanej przez biegłego, to jest w wysokości netto. Wskazała, że Sąd Rejonowy jednoznacznie stwierdził iż obliczenie renty wyrównawczej następuje według wartości netto, to jest po uprzednim odjęciu podatku od osób fizycznych jak i składek na ubezpieczenie społeczne, w związku z czym niezrozumiałe jest, aby kwota obliczona jako netto miała podlegać dodatkowemu opodatkowaniu, jak to uczynił pozwany w niniejszej sprawie.

Pozwana Spółka (...) o wniosła oddalenie apelacji w całości i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm prawem przewidzianych. Stwierdziła, że Sąd zasadnie oddalił powództwo w zakresie żądania podwyższenia jednorazowego renty wyrównawczej o podatek dochodowy od osób fizycznych wraz ustawowymi odsetkami od kwietnia 2014 roku oraz o podwyższenie na stałe renty wyrównawczej o podatek dochodowy od osób fizycznych w wraz z ustawowymi odsetkami od 1 stycznia 2013 roku, stwierdzając, że zasądzone na rzecz powódki roszczenia są roszczeniami odszkodowawczymi. Podniosła jednak, że w dniu 3 września 2014 roku Dyrektor Izby Skarbowej w K. wydał interpretację indywidualną w zakresie skutków podatkowych przyznania renty na podstawie wyroku sądowego w stanie faktycznym, tak jak w niniejszej sprawie. Pozwana działając na podstawie art. 42 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych zobowiązana była sporządzić informację według ustalonego wzoru o wysokości przychodów, a następnie przesłać ją podatnikom. Nie jest uprawniona do naliczania i pobierania zaliczek na podatek dochodowy od wysokości przychodów wypłacanych w danym roku, o których mowa w art. 20 ust. 1 u.p.d.o.f. W ocenie pozwanej w ewentualne roszczenia powódki mogą być dochodzenie jedynie na drodze postępowania administracyjnego o zwrot nadpłaconego podatku, a ich adresatem winien być organ administracji to jest urząd skarbowy, a nie pozwana spółka.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jako bezzasadna podlega oddaleniu.

Niesłuszny jest zarzut powódki, jakoby Sąd Rejonowy nie rozpoznał istoty sprawy. D. B. w pozwie domagała się „jednorazowego podwyższenia renty wyrównawczej o podatek dochodowy od osób fizycznych” i „podwyższenia renty wyrównawczej o podatek dochodowy od osób fizycznych zasądzonej w nim 5 czerwca 2000”. Sąd Rejonowy w tym zakresie powództwo rozpoznał. Twierdzenie powódki, że nie domaga się renty wyrównawczej obliczonej w kwocie brutto, a renty obliczonej w kwocie netto, od której nie będzie naliczany podatek jest de facto żądaniem podwyższenia renty wyrównawczej o uiszczone kwoty podatku oraz o kwoty które powódka w przyszłości miałaby uiszczać. Żądanie sprowadza się więc do zasądzenia renty wyrównawczej w kwocie brutto, co stoi w sprzeczności z ugruntowanym orzecznictwem sądowym przytoczonym w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Zgodnie z artykułem 464 § 1 k.p.c. odrzucenie pozwu nie może nastąpić z powodu niedopuszczalności drogi sądowej, gdy do rozpoznania sprawy właściwy jest inny organ. W tym przypadku sąd przekaze mu sprawę. Postanowienie sądu o przekazaniu sprawy może zapaść na posiedzeniu niejawnym. Jeżeli jednak organ ten uprzednio uznał się za niewłaściwy, sąd rozpozna sprawę.

Słusznie podnosi pozwana w odpowiedzi na apelację, że roszczenie powódki o zwrot nadpłaconego podatku, względnie o ustalenie, że nie istnieją zaległości podatku mogą być dochodzone jedynie na drodze postępowania

administracyjnego. Stroną postępowania jest wówczas organ podatkowy, a więc urząd skarbowy, izba skarbowa, sąd administracyjny. W niniejszej sprawie stwierdzić należało, że droga sądowa jest dopuszczalna, bowiem powódka wystosowała swoje żądanie przeciwko Spółce (...) SA w B. i było to roszczenie cywilnoprawne. W sytuacji, gdyby powódka wystąpiła o zwrot nadpłaconego podatku, względnie o ustalenie braku zaległości podatkowych przed uiszczeniem podatku, przeciwko urzędowi skarbowemu zastosowanie miał art. 464 § 1 k.p.c.

Wyrok Sądu I Instancji odpowiada prawu, bowiem słusznie Sąd uznał, że brak jest podstaw do obciążenia pozwanej kwotami uiszczanego i należnego w przyszłości podatku od wypłaconych świadczeń. Powódka swoje żądania zgłoszone w niniejszym postępowaniu. winna kierować do organów podatkowych .

Apelację jako bezpodstawną oddalono na podstawie art. 385 k.p.c.

Sąd drugiej instancji odstąpił na podstawie artykułu 102 k.p.c. od obciążenia powódki kosztami zastępstwa procesowego. Pozorna sprzeczność pomiędzy treścią wyroku i jego uzasadnieniem (sąd oddalił powództwo, a w uzasadnieniu podzielił stanowisko powódki o braku podstaw do uiszczania podatku) mogły uzasadniać wniosek o uchylenie wyroku, bądź jego zmianę. . Sąd i pozwana w toku postępowania przed Sądem I instancji nie wskazały powódce działającej bez pełnomocnika na możliwość dochodzenia sformułowanego w pozwie roszczenia jedynie na drodze postępowania administracyjnego .

(-)SSR del. Renata Stańczak (-)SSO Joanna Smycz (-)SSO Teresa Kalinka

Sędzia Przewodnicząca Sędzia(spr.)